

Jeg har aldrig sagt, at det er nemt stof, men jeg har sagt gentagne gange, at man bliver nødt til at påtage sig et ansvar i Folketinget for at sætte retligt bindende rammer for den behandling og den forskning, der kan foregå. Det er det, det drejer sig om.

Så kan man sige, at det haster ikke. Nej, men så længe, vi ikke har de regler, kan man lave forskellige ting, som vi måske ikke kunne tænke os nu, og som man jo også har været nervøs for i debatten. Det er nu, vi har muligheden for at sætte de grænser. Vi sætter ikke grænser for, hvem vi skal behandle, men vi sætter grænser for, hvilke behandlinger vi skal have, og hvilken form for forskning der skal bruges. Det er vigtigt at skille de to ting ad.

Så vil jeg sige til fru Margrete Auken, at det, fru Margrete Auken efterlyste fra styrelsen vedrørende IFV-behandling, er kommet over i april-maj måned. Spørgsmålet var vel, hvor mange af de børn, som var født i den proces, altså i kunstig befrugtning, der havde skader, og jeg vil tro, at når fru Margrete Auken læser den, så vil hun i hvert fald blive beroliget på det område, for det var jo et af de spørgsmål, som var oppe.

Så har flere ordførere meget klart ridset op, hvor grænserne går, og fru Tove Lindbo Larsen var meget tilfreds med den vejledning, som Sundhedsstyrelsen kommer med præcis omkring den vanskelige præimplantationsdiagnostik. Det er et utrolig vanskeligt område at have med at gøre.

Og til det siger hr. Jørgen Winther så, at han gerne vil have, vi tog et møde om det. Jeg har aldrig været den, der har sagt nej til møder, men jeg vil da samtidig sige, at jeg hører også på ordførerne, at man helst ikke vil have det ansvar, hvis man kunne blive fri.

Så vil jeg sige til Folketinget, at det kan vi ikke; det er vores opgave. Jeg vil godt medgive, at når nu det bliver hele Folketinget, der skal involveres i processen, vil der være nogle, der er vant til at beskæftige sig med motorveje i Nordjylland, for hvem det vil være svært.

Men jeg mener samtidig ikke, det er rigtigt at sige til ministeriet eller styrelsen, at man ikke er kommet med de oplysninger, man vil have, for dem har man fået, og man har fået dem i fuldt mål. Men jeg vil gerne, hvis man har brug for det, gentage dem præcis på de områder, der er vanskelige, og præimplantationsdiagnostikken er vanskelig.

Så vil jeg også sige vedrørende den interessante lille debat, der udspandt sig omkring moderkagebiopsi, at man først sent kan se, om barnet er sygt; derfor bliver følgen en sen abort, og det er præcis dér, det etiske spørgsmål ligger.

Vi har nu muligheden for at give mennesker, som i familien har en svært arvelig sygdom som muskelsvind eller cystisk fibrose, muligheden for, før det bliver til et barn, at vælge. Det er meget vanskeligt at føde et barn, for det er det jo, og en sen abort er en tidlig fødsel, særlig nu hvor vi taler om at flytte grænserne – det gør vi jo med hensyn til, hvornår man fastslår, at det er et barn – så det vil jeg synes at man skal lytte vældig godt efter. Det har sådan set været det, man har interesseret sig mest for.

Så vil jeg med hensyn til kvindens alder gentage: Jeg sætter ikke nogen grænser for eller opstiller kriterier for, hvem det er, man kan behandle. Det, vi tager os af, er at sætte grænser for, hvilke behandlinger der kan gives. Så derfor vil jeg så mindeligt bede om, at man holder sig til, at det spørgsmål bliver taget op i samråd med den læge, der skal behandle. Det ville være bedre, hvis man gjorde det.

Jeg bliver også nødt til at sige til hr. Køpke Christensen en gang til i forbindelse med, om det haster, at det haster af den årsag, som jeg sagde før, at jeg mener, at vi bliver nødt til at påtage os ansvaret nu. Det, man har brug for af hjælp, kan man få enkeltvis ved at henvende sig til hver en tid. Vi kan også godt lave et kaffemøde. Jeg ved godt, det er meget moderne med høringer, men vi har sådan set i foråret været igennem en hel del ting, der relaterer meget til det her; også i Eigtveds Pakhus har vi siddet med noget af det samme, så høring vil jeg ikke synes.

Så spørgsmålet om at tage æg med sig over grænsen: Jeg skal ikke tage stilling til, om de er lagt eller presset ud, som det blev sagt, men jeg vil da mene, at bestemmelsen er anført for at give en præcis beskyttelse og også for, at der ikke skal ske salg af befrugtede æg. Det er nogle regler, vi har sat om det.

Jeg vil sige til hr. Bruno Jerup: Det er meget rigtigt, at det er vigtigt – meget endda – at forske i årsagerne til barnløshed. Det er lige så interessant som den teknik, der kommer for at hjælpe barnløse, for realiteten er jo, at flere og flere har det problem, at de ikke kan få børn. Derfor foregår der også forskning, og den kan vi da godt blive enige om at ville have intensiveret.